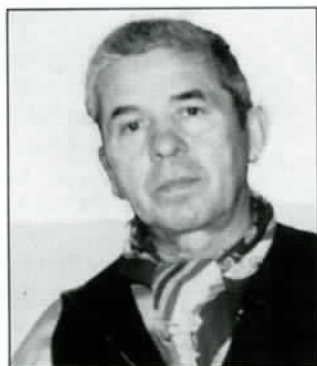

MERKKIPÄIVIÄ

Rudolf Toivonen 70-vuotias

Insinööri **Rudolf Trohkimanpoika Toivonen** täyttää 70 vuotta 10.3.-05 Petroskoissa. Hän on syntynyt Vuokkiniemessä. Sukujuret ovat isoäidin puolelta Keynäsjärven Iutalassa, äidin puolelta Vuokkiniemestä ja isoisän ja isän puolelta Kontokin Kenttijärvestä. Pääosan lapsuuvuosistaan Rudolf vietti kuitenkin Uhtuassa, missä oli perheensä työpäivä.

Sotavuosien evakkomatkan jälkeen (Arkangelin alue) vuonna 1943 Rudolf aloitti koulunkäynnin Kemissä, missä kävi luokat I-II, jatkoi opiskelua Uhtuassa ja päätti siellä keskikoulun. Opintie jatkui Leningradin metsäteknillisessä akatemiassa, mistä hän valmistui insinööriksi vuonna 1958.

Työelämään Rudolf perehtyi ensin kotiseudullaan Kuusiniemessä ja sitten Jyskyjärven metsäteollisuuspiirissä yli-insinöörinä esimiehenään Piesungin poika Huoti Kondratjev, jonka muistelmät Ortjo Stepanov kirjasi Punalippuun. Vuosina 1966-1969

Rudolf työskenteli rakennusalalla Kemissä, mistä siirtyi Petroskoihin. Siellä hän jatkoi parikymmentä vuotta Karellesstroi-Trustin johtotehtävissä, viimeiset 10 vuotta yli-insinöörinä.

Ennen eläkkeelle siirtymistään Rudolf toimi Äänisen traktoritehtaan palveluksessa rakennusosaston yli-insinöörinä ja vuosina 1990-1992 Petroskoin ja Joensuun yliopistojen yhteisyrityksen Karelkontaktin palveluksessa managerikoulun vararehtorina. Eläkevuosinaan hän oli vielä yli neljä vuotta Joensuun yliopiston täydennyskoulutuskeskuksen Itä-Innovan edustajana Petroskoissa.

Rudolf on aktiivinen osallistuja: hän on mukana Karjalan Rahvahan Liiton toiminnassa, lauloi Oma Pajo -kuorossa toistakymmentä vuotta, hommasi viime kesänä muistoristin esiansä ammoiseen kotikyliin Kenttijärveen ja hoput-

taa nyt ao. viranomaisia pystyttämään uuden hautausmaalle karjalaisen suurhihtäjän Feodor Terentjevin muistoksi (entinen hautakivi on vuosien kuluessa rapistunut). Termikomisiossa hän on mukana sorvaamassa karjalan kieleen uudissa- noja.

Pääharrastuksina ovat nykyään sukututkimus ja kotiseutuhistoria. Oman sukunsa Rudolf on jo selvittänyt melkein niin pitkälle kuin se asiakirjojen pohjalta on mahdollista, ja moni tämänkin lehden lukijoista on saanut häneltä arvokasta apua omissa ongelmissaan. Karjalan Heimoon toimitus on kiitollinen Rudolfille lukuisista sukututkimusartikkeleista, joilla hän on rikastuttanut lehden sisältöä. - Toivotamme päivänsankarille onnea ja menestystä myös tulevina vuosina. - SV

KYLPYLÄN ALLASOSASTO
avoinna päivittäin klo 10-21

NOUTOPÖYTÄ BOMBALLA
päivittäin klo 11-19

Suojärvenkatu, 75500 Nurmes p. (013) 687 200
myyntipalvelu p. (013) 687 2501
www.bomaa.fi, myynti@bomaa.fi

Veikko Antero Väättäin poistui luotamme 3.8.-04. Hän oli syntynyt Kuusamossa 14.5.1936. Veikon vanhemmat olivat asioitsija Vilho Väättäin ja Salli o.s. Kallunki.

Veikko kasvoi vireästi kehittyvässä Kuusamossa, mutta joutui sitten muiden kuusamolaisten lailla kahteen evakkoon: talvisodan aikana Jääliin, jatkosodan vuosina Iihin. Hän kuului Kuusamon kunnallisen keskkoulun ensimmäisen vuosiluokan kasvateihin, ja valmistui 1958 opettajaksi Raahen seminaarista vuonna 1958. Opettajan virassa toimi ennen asepalveluksen suorittamista syyslukukauden Kurvisen koululla ja sen jälkeen Säynäjän, Murtovaaran ja Poussun kouluissa eläkepäiviin saakka 1996.

Veikko tunnettiin ahkerana toimijana ja harrastusihmisenä; hän oli mm. Kuusamo-seuran perustajajäsen. Muista aktiviteeteista mainittakoon opettajayhdistys, reserviupseerikerho, Kuusamon kansalliseura, Säynäjän maamisseura, tuppikerho jne. sekä Kuusamo-Viena-seura.

Veikko oli ahkera ja pitkäjänteinen työntekijä, kaverina luotettava. Mihin tahansa työhön ryhtyttyään hän vei sen loppuun saakka. Tästä esimerkkinä on esim. uurastus sukututkimuksen parissa.

Sotilasarvoltaan Veikko oli reservin yliluutnantti. Hänet haudattiin Kuusamon Ristikankaan hautausmaalle omaisten ja ystävien läsnä ollessa.

ERKKI HOMANEN

Maikki ei enää sriäpi

Kaksi päivää ennen joulua saapui Paateneelta suruviesti, joka kertoi, että **Maria (Maikki) Kondrojeva** oli kuollut Karhumäen sairaalassa. Tuonilmaisiiin oli lähtenyt aitokarjalainen, vieraanvarainen ja monitaitoinen emäntä, hyvin monen suomalaisenkin tuttava.

Maikki (s. 1928) oli kerännyt lauluvarastoonsa elämänsä aikana valtavan määrän Pohjois-Aunuksen kansanlauluja. Hänet tunnettiin kotiseudullaan innokkaana lauluperinteen ylläpitäjänä.

Sodan aikana Maikki asui suomalaisten valtaamassa Paateneessa. Sieltä hän pääsi paikallisen folkloreryhmän kanssa esiintymismatkalle Suomeen. Myöhemmin Maikki oli laajaa mainetta saavuttaneen Seesjärven laulu -nimisen kuoron aktiivinen jäsen ja kantava voima. Kuoro esiintyi Moskovaa myöten ja sai useita palkintoja.

Eläkevuosinaanakin Maikki jatkoi lauluharrastustaan. Hän kokosi sisarusistaan lauluryhmän Paateneen pajattajat, joka esiintyi eri puolia Karjalaa ja kävi kiertueella Suomessakin. Kuikan sisarusten lauluja on tallennettu arkistoihin sekä Karjalassa että Suomessa, ja niitä on kuultu myös suomalaisissa radio- ja tv-ohjelmissa.

Paitsi lauluistaan Maikki Kondrojeva tunnettiin muutoinkin karjalaisen perinteen, erityisesti ruokaperinteen, tietäjänä ja taitajana. Hänen tuossa tuokiossa pyöryttämänsä kalitat ja muut piirakat olivat suoraan uunista tsäijypöytään tuotuina suussa sulavaa herkkua.

Maikin vieraanvaraisuus oli laajalti tunnettua. Hän saattoi majoittaa kerralla toistakymmentäkin matkai-

lijaa. Maikin talo oli myös Virtarantojen kantapaikka Paateneen matkoilla. -SV

Kalittojen valmistus sujui Maikilta joutuissaan. Kun kuoret olivat valmiit, hän levitti täyteen, latoi leipomukset pellille ja työnsi uuniin sanoen: "Menköö Jumalan kera". - Kuvasarja on otettu viime kesänä (SV)

